

عنوان مقاله:

بررسی هماهنگی نماهای شهری با مطالعه نمای بناهای سنتی شهر(نمونه موردی : خیابان فردوسی شهر کرمان)

محل انتشار:

دومین کنفرانس علمی پژوهشی شهرسازی، عمران ، معماری و محیط زیست موناکو (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مهتاب روح الامینی - کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

هومن سروری زاده - کارشناسی ارشد معماری دانشگاه شهید باهنر کرمان

امین سروری زاده - کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

خلاصه مقاله:

نماهای شهری وسیله ارتباطات اجتماعی در شهر هستند؛ ظاهر بناها به صور گوناگون ، استفاده کنندگان از فضاهای شهری را تحت تأثیر قرار می دهد. منظور از هماهنگی یا هارمونی نظمی است که بین اجزاء تشکیل دهنده یک پدیده وجود دارد. هنگام تماشای یک ترکیب مناسب ، این احساس در ما به وجود می آید که هر جزء دقیقا سر جای خودش است. نمای شهری کرمان همانند بسیاری از شهرهای ما دچار آشفتگی و ناهماهنگی است. در این پژوهش سعی شده است از معماری سنتی به عنوان یک معماری موفق و هماهنگ برای حل معضل آشفتگی نماهای شهری استفاده شود. معماری سنتی که هماهنگ و دارای وحدت 4 عامل (مصالح ، رنگ ، فرم ، ارتفاع) رسیده و آنها در معماری امروز شهر کرمان بصری بوده ، مورد بررسی قرار گرفته و به مورد بررسی قرار داده شده اند. مشکلات اصلی ناهماهنگی در خیابان فردوسی کرمان که نمونه مورد مطالعه ما در این تحقیق بوده است، طبق این عوامل بررسی شده است که از عوامل موثر در تهیه الگو یا تدوین ضوابط مربوط به نماهای شهری می باشد.

کلمات کلیدی:

هماهنگی بصری ، نمای شهری ، شهر کرمان ، معماری سنتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1133160>

